

544 130
OSCAR METENIER

734

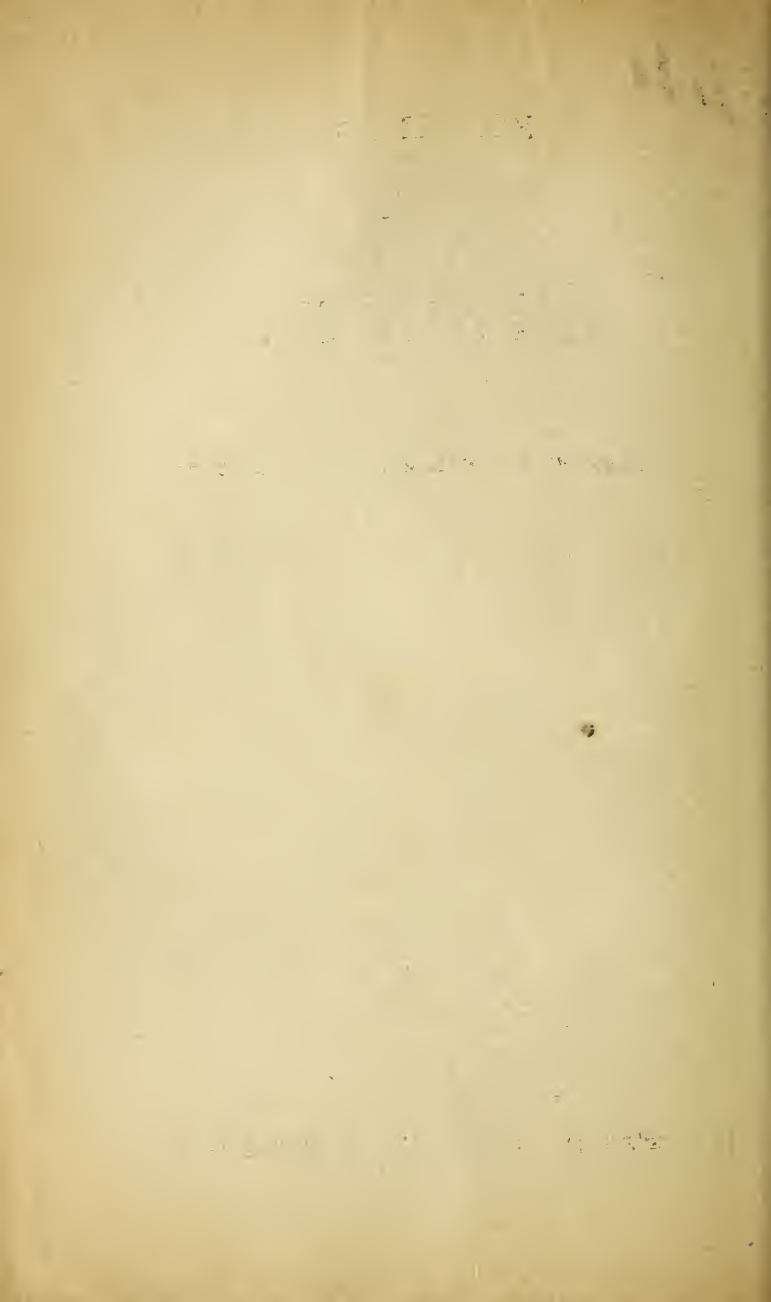
L'Apatx

Impresió dramática en un acte

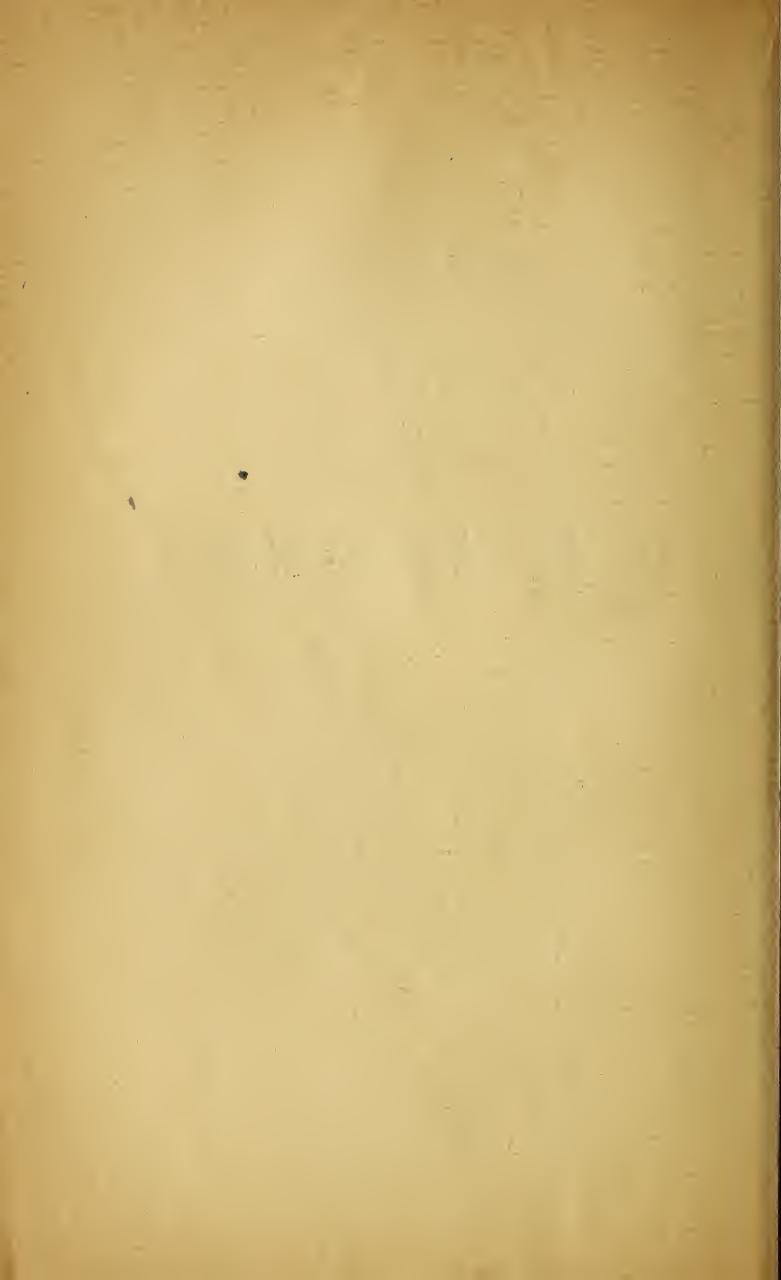
Mantua

Imprempta Baxarias Mitjá de Sant Pere, 55

4

L'Apátxe

Oscar Metenier

L'APATXE

Impresió dramática en un acte

Arranjament al catalá del drama "LUI"
de Oscar Metenier, del Grand Guinyol
de París per Gastor F. Mantua

Queda prohibida tota reproducció, traducció y representació sens permís del autor.

La Societat de Autores Españoles, es la encarregada de cobrar els drets.

Queda fet el dipòsit que marca la llei.

Imprempta BAXARÍAS

Mitjà de Sant Pere, 55

BARCELONA : : : : 1912

PERSONATGES

Ella

(1) La Mestressa

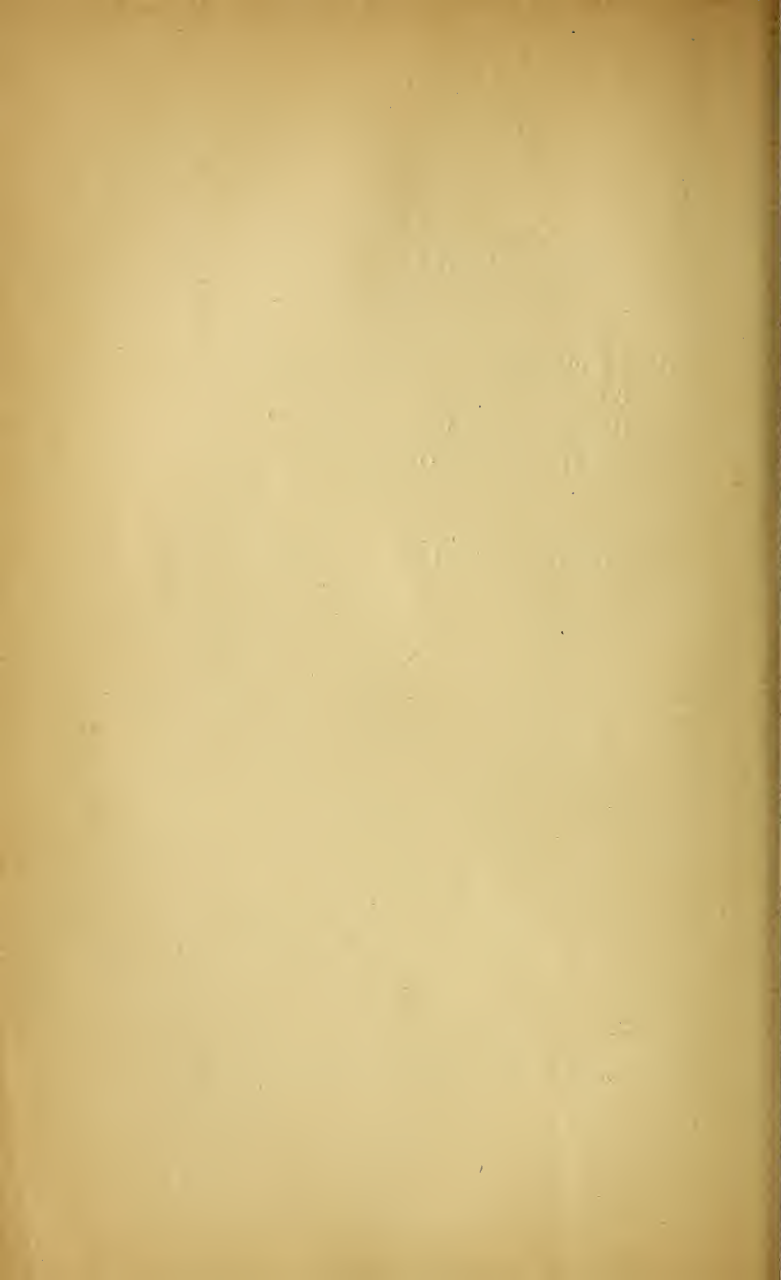
Ell

Delegat de policia

Dos Guardies de O. P.

EPOCA ACTUAL

(1) Aquest paper pot ser desempenyat per un actor, anomenantlo Amo en lloc de Ama y Mestressa.

EN ESCENA

Una sala-dormitori d'una casa de mal viure d'els barris baixos. Al fons dreta un balcó amb la cortina tirada. A la dreta primer terme porta d'entrada a la cambra que dona a un corredor, la porta amb pany y clau (que juguin). Un altra porta més petita que l'anterior en segon terme a l'esquerra. Al fons en mitx de la escena llit amb parament, la bano de colors ben llampants encara que un xich atrotinada a la dreta del llit, una tauleta de nit. En primer terme a l'esquerra una caleixera amb mirall de mitx pel, dos flóteros amb flors artificials y empolsades, un globo amb petxines y un despertador de quatre pesetes; a la dreta últim terme un tocador amb una ampolla de litro de las de ví plenas d'aigua clara, palangana gerro y una tovallola; en primer terme un vetllador amb un tapet ronec y desobre un quinqué de petroli amb pantalla de coloraines, un llibre, diaris; quatre cadircs velles, un silló y per las parets cuadros amb assumptes mes o menys significatius. En mitxa nit.

AL AIXECARSE EL TELÓ

(*Ella sola va arretglant instintivament el desordre que pocs moments avans així pogut tenir lloc dins la cambra: estira el coberter del llit, estoba el coixí etc. etc., melangiosa y aborrida encen el llum del quinquè, encent un cigarrret que porta a l'orella, es paseija una mica treu el cap pel batcò y veient que no pasa ningú diu.*)

Ella. D'aquet carrer jo crec que ja ningú s'en recorda! Cuanta quietut! (*agafa un llibre que hi ha sobre el vetllador; lleixint*) Oscar y Amanda.

El llensa sens comentaris

La Mestressa. (*Surtint per la porta de la dreta*). Que estàs sola?

Ella. Si ama: lo qu'es avui ja està fet el joc.

La Mestressa. Escolta noia: que no has vist el Sucesos d'avui amb el retrato de l'Antonia Briquell.

Ella. Qui es aquesta dona?

La Mestressa. Aquella pobre vella que van assassinar al Poblet. Ai! te mirém això!

Ensenyantli el diari.

Ella. (*Mitx bromejant*). Y qué; no hem van deixa rè?

La Mestressa. Ail filla no hi gastis bromes amb aixó qu'eneare estic tota regirada. Vaja que's horroròs! però aquesta vegada l'assesí serà atrapat desseguida saben qui es, hi li segueixen els pasos; aquest dematí m'ho deia en Bueno... sabs en Bueno, que ha vingut per alló de la Flora..

Ella. Si dòna, el Delegat del districte. Y sabeu qui es?

La Mestressa. Si. Un minyó que trevalla al matadero.

Ella. Aquest si que hi deu tenir la ma trençada amb aquets negocis.

La Mestressa. Ail si pobreta, la debía despatxar mateix qu'una badella! però té. Aquí ho porta. (*Es posa les ulleres*). Un cri... men, re... repug... nante.

Ella. (*Agafant el diari*). Doneu que hi veig mellor que vos dòna. «Un crimen repugnant se descubrió el lunes próximo pasado, en la barriada del Poblet, cometido en la persona de una tal Antonia Briquell, mujer ya entrada en años que vivía sola y que se dedicaba a prestadera y corredora de alhajas: la infeliz que ha sido hallada asesinada en su cama, tenía materialmente e cuerpo cosido a puñaladas y por el desorden de la habitación se comprende qu'entre la victima y el asesino hubo una lucha brutal. El móvil del crimen se supone ha sido el robo por haberse encontrado en desorden los cajones de la cómoda». (*parlant*) Això es horroròs!

La Mestressa. Lo qu'es aquest cuant el pesquin ja ha begut oli.

Ella. Massa poc. Hi pensar qu'un tipo aixís...

La Mestressa. Res, les planetes de la gent..

Se sent cridar a un venedor de Diaris.

Ella. Espereu que comprarém el diari d'aquest vespre. (*Ella va al balcò es treu cinc céntims de la pitrera y els tira al carrer*). Noi! El Liberal! (*Desde dintre tiren un diari plegat, ella l'agafa y s'en va a llegirlo al vetllador*). «Crimen... Hacia ya tres dias que...» Ah! aquí! «se ha podido, gracias a una excelente pista fijar la identidad del supuesto asesino de la desgraciada Antonia Briquell, trátase de un tal Lucas Martinet, individuo de unos 35 años de edad, de oficio matarife de aspecto sano, pelo rojo cortado a rape, bigote recortado y una extensa cicatriz en el brazo izquierdo; sobre él pesan graves cargos, y ha desaparecido a raiz del crimen. Es muy conocido entre la gente del hampa por el «Apache», apodo que le pusieron a causa de haber residido largo tiempo en París; se está sobre su pista y no tardará en caer a manos de la justicia».

Ella s'aixeca de la cadira hi sens escoltar els comentaris de La Mestressa s'en va cap al balcò tot taratlejant un motiuet popular.

La Mestressa. Rés; hi afanyeuse trevallant tota la vida com una arrastrada perque vingui un poca solta aixís, y et fasi els comptes. Ai senyor quin mon aquest: dom, dom, el diari que'l donaré a la *Maña* qu'en fa collecció.

Agafant el diari de sobre la taula s'en va per ahont a vingut.

Ella. (*Se sent un xic de soroll a baig al carrer y desde el balcò mira intencionadament y*

diu al de fora). Pujal Pujal (*Rapidament se'n va a la porta de la dreta y diu*): Ama; pujan.

S'en va al mirall de la caleixera s'arregla el cabell, s'enpolva, estira el cobertor del llit y s'entorna a la porta a esperar l'home. Entra ell, ve mitx ubriac, porta una borratxera sorda que conta amb alguns dies de antiguetat, entra amb cert recel.

Ell. Tanca! Tanca!

Ella. Que no trobaves la porta?

Amb carinyo mercenari.

Ell. (*Sense ferli cas de les seves manyageries*). Tanca la porta et dic!.. ehl tú!

Ella. (*apart*). Ai! quin curda! mare meva!

Ella va a tancar la porta hi després li agafa el sombrero per portarlo al cuartet de l'esquerra.

Ella. Dom el barret.

Ell. Ehl ahont vas? Què hi hà allà?

Ella. Que hi ha de haver: es el cuartet de la meva roba.

Ell. Y aquesta porta, ahont dóna?

Per la de la dreta.

Ella. Al corredor, reyet; si es per ahont has entrat, pots estar tranquil, aquí no es fa el gat, es casa seria.

Ell. Bel... a mi manins... soc llarc jo... a m cuentos... a mi... visca.

Ella. Be, que no hem vols cómvidar a veure alguna cosa?

Ell. Tira dona, que soc molt esplendit jo, què

vols, demana... rateta... vols... cham...
champany?

Ella. Xampany! qu'estàs de broma batua.

Ell. Xampany! ... com es coneix que no mes
os feu... amb pobres... ahont m'he ficat...
au crida al baranda d'aquest Condinche,
y qu'en porti si en teniu: que jo pago...
qu'en soc molt de rumbós... mira:

Li ensenya algunes monedes
d'or.

Ella. Són bones?

Ell. Bones, ben bones, mira com llueixen les
malehides, són meves. ben meves, que
m'han fet suar les fumudes, y que fondee
qu'eren, au! bestiola! no badis... y que
portin beguda que'm moro de set... aquí al
coll no sé que hi tinc que'm recrema.

Ella. (*Va a la porta y diu cridant cap a dintre*). Ama, porteu xampany que em conviden! Que hi fet sorti!

Ell. Jol!jol convidado... qu'en soc de mena de rumbós jo.

Ella. (*Amb manyagueria*). Y que si que ho ets si en fas la cara chatet, si no mes hi hà que veuret.

Ell. Fuig, fuig, no'm vinguis amb manyagueries si... si... sirena.

Ella. Sirenal ja! ja! no'm fassis riure.

La Mestressa. (*Desde fora*). El champany!

Sense acabar d'entrar a escena
dóna l'ampolla amb ella.

Ella. (*Prenent l'ampolla y donantla an ell*).
Té sabràs destaparla?

Ell. Ja ho crec, mira.

Va per trencar el coll de l'ampolla amb un cop sec contra la taula.

Ella. Dom poca solta, ja la destaparé jo! (*Ho fa*). Para la copa y beu noy, qu'això es de primeral

Ell. (*Beu una mica*). Tanca la porta are!

Ella. Que no ho es?

Ell. Amb clau! no estic per brocs jo.

Ella. Es igual, no entrarà ningú.

Ell. Tanca amb clau te dic, no pago? Doncs, soc a casa meva y a casa meva no vull que m'empieui... refra.

Airat.

Ella. (*Ho fa*). Té; y la clau y tot si vols, quin genit!

Ell. Aquests són! (*La deixa sobre el vetllador*). Are té, beu, que això es beguda fina, de senyor... d'això no en deus beure gaire sovint, habilles mala pinta.

Ella. (*Bebent sens ferli cas*). Que n'es de bo!

Ell. Ah! salau!... que'n tinc de set, a mi manins... viscal tu... (*Al seu cos no hi cap ja mes líquit*). tnl! mossa en vols mes?

Ella. Posa noy, posa.

Ell. Y no t'amoinis, que quant s'acabi aquesta en demanarem un altra; mira, veus? tot això són monedes de quatre duros, amb bescambi encare hi... donen propina a sobre, ves si en poden sortir d'am... d'ampo... lles d'aquí dintre.

Ella. (*Al veure tanta lluentor pert el món de vista y n'hi vol agafar alguna; per veureles millor s'agenolla al devant seu vora al vet-*

llador). Què'n faràs de tantes, dónamen una.

Ell. Que t'endongui una? afanyala de primer: aquestes són meves, m'han fet suar, pero are són meves, ben meves, com també es meu aquest anell, veus qu'es maco?

Ella. Es bo també?

Ell. Bestiola, que't penses que'l portaria si fos fals? Es bol ben bol ja ho crec.

Ella. Deixamel posar.

Ell. Dom, qu'això no's toca.

Ella. Fugiu, deus pensar que t'el vuy pendre. Tens molta por!

Ell. Por! Qui ho diu que'n tinc de por!... Bestiolal Mira si en tinc de por, que té, are en traure més de requesta, y té, tócal!

Fà un moviment airat. Ella fuig esporuguida.

Ella. Oh!

Ell. (*Rient*). Ja... ja ho veus qui en te de por! Vaja, aqui en tens una de moneda d'or, es un recort meu, guardal.

Ella. (*Se la fica a la pitrera*). Em sembla que valdria més que dormisis un xiquet, si casi no t'aguantes.

Ell. Ja ho crec ja que em comvindria. fa quatre nits que no dormo...pero no porto pressa... ja dormiré, he tingut molta feina... he treballat de valent, tot jo suaba. (*Pels diners, a ella*). Que t'en fan de goig!.. Ara si puguessis m'els afanaries. veritat?

Ella. Que ets poca solta!

Ell. Pero aquets, qui els toques tindria pena de la vida: qui en vulgui... que s'els afanyi com jo, com un home...aixis...

Murmurant paraules inconpren-
sebles.

Ella. Vaja, treute l'americana: estrás millor.

Va per treureli.

Ell. Que toques, que toques. Ara ja has en-
sumat que porto mes vianda.

Ella. Ah! no...no te, tu mateix.

Ell. Es que jo... a mi *cuentos*..? a mi manins...
viscal..Doncs si que en porto mes de farci-
ment, mírat aixó.

Treu lo que va anomenant ella.

Ella. Oh!.. Quinas arrecadas mes bonicas, dos
brillants voltats d'esmeragdes.

Ell. Tot ho saben aquestes!

Ella. Deixamelas veure d'aprop.

Ell. Epl tu, porta aixó! Te: mira.

Ella. Una llensadora de brillants, un anell de
senyora.

Ell. (*Irat*) De senyora..? Qui ho diu que es de
senyora: meva, es meva; tu ho dius, trasto?

Ella. No home, no et posis aixis que no ni ha
per tan.

Ell. Es que us conec a vosaltres!

Ella. Vaja dolentot, quin genit gastes; no s'et
pot dir res; mira, agafa tot aixó y posetho a
sota el coixi. No pateixis, que res de lo que
has portat et faltará quant surtis.

Ell. No en paso cap pena, deixo ray! no hem
robarán may a mi... fa quatre dies que no
dormo... hi te; veus aixó que sembla una
joguina, tan bonic. (*Es treu un revolver*).
Són sis homes pernas enlaire... de cada tret
un! ja pots mirar que no hem tremola el
pols.

Ella. (*esporuguida*) Que fas? Reina Santissima!

EII. Qu'en abilles de por, jamba (*es treu tot lo que porta dins las butxaques de la americana d'exantho sobre el vetllador, despres es treu aquesta*). No se qu'en treieu de tenir por! la por no serveix de res, te aqui ho deixo tot: aul que s'acosti algú a pringarho no es home... a mi manins... a mi. . viscal mira el que si atrevis veus (*es treu un ganivet de molles amb fulla ben llampanta fa acció de fer una carícia al ven're d'algú*). Aixó es una bona eina, un xuri de set singlots (*fa petar las molles*). Com canta; sembla uu passarell.

Ella. Vaja: plega tots aquets romansos y ha dormir que ja es hora.

EII. Si d'aixó en dius romansos... si ho sapiguesis si ne's de serio! (*S'asseu*). Fa calor no troves?... vols venir amb mi?... miret demá m'en vuy anar lluny! molt lluny!... tú! com te dius?

Ella. Violeta

EII. ¡.....! Bueno

Ella. Vaja, Vaja are ves al llit que no en pots mes, y demá será un altre dia.

EII. Allà lluny ens estimariem, oy? y jo podria dormir forsa... fa sis nits que no dormo... eh? tu que si... que jo y tu... eh?

Ella. Si home, si amb tu ahont vulguis, que m'agrades forsa porque ets aixerit y ditxaratxero.

EII. Ditx... dixaratxero... d'això no ho se si en soc, però d'aixerit ja ho crec... que'm segueixin.

Al dir aquesta paraula s'atura com si li vingués una extranya visió devant dels ulls.

Ella. Vaja, apa a dormir.

Ell. Espérat, espérat. (*Recull tot lo que hi hà sobre el vellador y ho posa sobre la tauleta de nit*). Això veu apropet meu, y qui ho vulgui pisparho que ho suhi, qu'ens ho farem.

Ella. Ayl minyó qu'estàs carregat de maníes.

Ell. (*Estirat sobre el llit de boca terrosa y amb el cap als peus del llit*). Ajajà! això mateix... a mi cuentos... a mi manins visca! que s'està be al llit quant se te son... are la vritat, ja no m'aguanto, aquest matí hi vist sortir el sol al xeringuito... catorze pesetes de beguda... jo y el Calandria, que als istius fa de Limpia Botes als senyors, y al hivèrn de llimpia butxaques a Betlèm. Em volia fer cantar el Calandria... però a mi els xivatos... pst... tu, bestiola, que fas aquí? vinal vinal

Ella. (*Inquieta y intranquila*). Ja vaig, home.

Ell. Vina dona, no m'has dit dit... xaraxero avans?

Ella. Que sil

Resignadament s'hi acosta. Ell li passa el bras pel coll.

Ell. A mi... cuentos... en soc molt d'aixerit, d'això si qu'en soc! molt! el que volgués ferme una malifeta... ric! racl (*Amb les dents fa el sorolt d'un gabinet de molles al obrirse*). Ni ayl diríal ni ay! que hi tinc la mà ben trencada, bona feina y poc soroll... però are són moltes nits que no dormo.

Va pronunciant paraules incomprendibles y queda amodorrat.

Ella. Mareta meval

Amb molt compte va escorrent-li del bras, y poc a poc fugí del llit anantsen a un recó, esporuguida de tenir que abèrseles amb un alcoholisat. Al defora se sent gran soroll de veus, y ell es desperta foragtat y agafa el revòlver adressantse sobre el llit y defensant tot lo que te sobre la tauleta de nit.

Ell. Ehl quí hà? quí hà? que l'hi encenc el cap, llam de Deu!

Ella. Ah!

Fa un xiscle y s'amaga vora la caleixera.

Ell. (*Adonantse d'ella*). Ehl digas reíra.

Pausa; les veus deixen de sentirse.

Ella. Res, home; algún borratxo que deuria armar bronca a la porta.

Ell. Borratxo! que s'en vaixi a dormir si està borratxo... volen fer com els homes... hi des... vina, vina, per això no fugis.

Ella. (*Desde are comensa a compendre que te d'entendres amb un ser repugnant y sospitós*). Si no fugia; m'havia alsat per veure quina hora era, no fugia no, que t'ho pensaves? Ves perque havia de fugir, perque.

Ell. Ja ho se dona, però aquest miloca que roncaba m'ha tret de tino, sort que res tinc de temer... que'l qu'entrés aquí que jo no volgués... no se com neixeria per sortirne; d'un cop sec, fins al mànec. Que'l tinc ben segur el pols... Els bous són mes durs y no m'en falla cap.

Ella. Els bous.

Ell. Sí, al matadero, que t'estranya? es el meu ofici.

Ella. Carnicer!

Aterroritzada; are se li acut clarament que's troba amb l'individu que busca la justícia, l'autor del crim que porten els diaris.

Ell. Matarife, jo rai que no m'hi vinguin amb cuentos, ni daixonses ni dallonses... un borratxo..., la beguda que'n fa de... mal.

Queda altre cop mitj adormit.

Ella. Matarife, pel roig, y amb una cicatriz al bras esquer. (*Va reconstituïnt les senyes que ha llegit del criminal*). Ah! mare meva quina en fora... **Reina Santíssima!** quina en fora!... al bras esquer!...

Poc a poc s'aixeca hi tracta de arremangar-li la manega per veure si realment es l'assès, si te la senyal indutpable. Ell va roncant amb un dormir fatigós. Ella per fi logra descobrir la senyal, hi no aventhi dubte de qu'es l'assès i fuig esporugüida, fent un xiscle que procura ofegar amagantse darrera un silló. Desde are tots els esforços del'actriu han d'esser encaminats a sortir de la habitació sens fer sororoll, per no despertar an ell. Ho fa; hi cuant ja es aprop de la porta, el despertador que hi ha sobre de la caleixera, sona estrepitosament fins que se li acaba la corda. Ella s'amaga a sota el vetllador amb l'anima en un fil. Quant a deixat de sonar el despertador va a la porta, hi es trova amb que està tancada

hi amb que la clau qu'Ell ha agafat junt amb els cuartos y les armes ho ha posat sobre la tauleta de nit. Llavors va cap aquesta y aguantantse la respiració li pren la clau, y del mateix modo sempre de puntetas torna a la porta molt poc a poc y murmurant entre dents un nom com si volgués demanar socors als de fora, per fi pot obrir la porta y fuig sense fer soroll. Pausa llarga, l'escena queda sola, ne mes que amb Ell que dorm fatigosament. Es torna a obrir la porta amb molt cuidado per no fer soroll, hi entra la mestressa empenyent a Elle altre vegada dins la cambra.

La Mestressa. Calla y torna a entrar dona! qu'are anirem avisar a la policia.

Ella. Per Deu! ama, per Deu! os ho demano.

La Mestressa. Calla dona, qu'hem comprometeras la casa.

Amb una empenta la llenca a dintre y la deixa tancada amb ell, que amb la remor qu'han fet s'ha despertat.

Ell. Eh! Què hi ha? Qui son! Què fas tu aquí? Eh! Digas? (*Agafa un ganivet y amb un salt de fera salta del llit*). Què feies!

Ella. Rèu home que tenia set, hi he anat a demanar aigua a l'Ama.

Ell. (*Recelós*). Mira, que les donotes sou de la pell del diable.

Ella. No home no t'enfadis no siguis aixís! (*Are esdevé per l'actriu un moment de lluita inferior horrosa, tem l'actitut del Assesi, y tem doblement la lluita qu'es pot originar al*

volguerlo agafar la justícia, lluita en la que ella si trovara al mitx y qu'es de temer donat lo armat y perillós del assés; més tracta de encobrir el seu estat amb una tranquil·litat fingida, que no ha d'escaparse al espectador).
 Estás molt exitat aquest vespres! Què tens home? No ho veus que jo no hem moc de aprop teu que al teu costat hi estaria sempre, sempre.

EII. Ja ho crec Curranga hi que si que hi estaves, vaja vina, vina te veus aixis et posaré bocado perque no et moguis, veus moute arel moute! això es la serreta, moute si gosses.

Li posa el gabinet obert sota el coll.

Ella. Pren aixó home qu'em pots fer mal: que no ho veus que no tinc de fugir del costat teu? si fugim, fugirem tots dos per anar lluny, molt lluny, alla ahont tu vulguis.

EII. Si si lluny... allà... a l'america: ahont hi poguem dormir forsa y ben tranquils sens mal de caps... hi beure forsa sens enguñies... y dormir... molt sens...ses

Ella quant torna a convensers de que esta adormit torne a escorres del seu bras; a ell li cau sobre el llit el gabinet que sostenia amb la mà ella sens fer soroll s'entorna es, oruguida vora el recó de la caleixera De sobte s'obra la porta poc a poc hi surt La Mastressa seguida d'un Delegat de Policia hi quatre guardias de O. P.

Ella. (al veure aixó) Son ells!

La Mastressa. (amb veu baixa). Potser es aquet...

El Delegat s'en va dret al llit y dona ordre dos guardies que amb molt compte prenguin el revolver y el gabinet del assesi, els altres dos quedan al peu de la porta. Una vegada fet aquesta operació que la Mestresa contempla de mitxa porta en fora y ella de darrera un silló; el Delegat s'assegura ben be de la identificació del criminal hi diu:

Delegat. Es ell! (*als Guardias*) Atenció

Es posen un guardia a cada cantó de llit y el inspector al peus dona dos dos o tres cops amb el bastó, al matalàs porque's despertí.

Delegat. *Mentres els agents s'enduen an Ell lligat y xisclant*). Bé... Ahont es la dona qué?...

La Mestressa. (*Senyalant a ella*). Mírisela es aquí.

Delegat. Molt bé, la felicito; vosté ha complert la seva obligació.

Ella. Tingui, tingui senyor els diners.

Delegat. Ja vos feré recompensar.

Surt.

La Mestressa. Ah: el cràpula! Ara sabrà quin pà hi donen en una casa com cal.

Ella. (*Plorant en una violenta crisi nerviosa*). Tinc por!... Tinc por!

TELÓ

BIBLIOTECA "DE TOTS COLORS"

GRAN GUINYOL CATALA

L'Enginyer Nou:	0'50
La Grapa de Ferro.	0'50
Far malehit.	0'50
L'Article 330	0'50
Miseria	0'50
Passa la Ronda	0'50
El Guarda Vía.	0'50
L'Apatxe	0'50

BIBLIOTECA "DE TOTS COLORS"

Pessetes

<i>La llàntia del odi</i> , tragedia en quatre actes, per Gabriele d'Annunzio.	2
<i>La fortuna boja</i> , comedia en quatre actes, per Joseph Morató.	2
<i>Papà ministre</i> , drama en tres actes, per Gerolamo Rovetta.	2
¡ <i>Por!</i> comedia en un acte, per Felix Duquesnel. (2. ^a edició).	50
<i>Els mestres contistes</i> . Volum primer (agotat).	1
<i>La campana submergida</i> , rondalla escènica en cinch actes, per Gerhart Hauptmann.	2
<i>Les ales de cera</i> , comedia en dos actes, per Manel Folch y Torres.	1 50
<i>Cor delator</i> , monòlech, per Edgar Poe.	25
<i>L'assumpció de Hannele Mattern</i> , drama d'ensomni en dos actes, per Gerhart Hauptmann.	1 50
<i>Els pobres menestrals</i> , obra en tres actes, per Adrià Gual.	2
<i>Els mestres contistes</i> , Volum segón.	1
<i>Els picarols</i> , rondalla de l'Alsacia en tres actes, per Erckmann-Chatrian.	2
<i>Juventut de Princep</i> , comedia en cinch actes, per Wilhelm Meyer Forster.	2
<i>Gent d'ara</i> , comedia en dos actes, per Eduard Coca y Vallmajor.	1 50
<i>Un cop de vent</i> , pas de comedia per Joseph Morató.	50
<i>Cavalleria Rusticana</i> , Escenes sicilianes, per G. Verga.	75

<i>Flors y Violes</i> , dos actes de comedia, per Pompeu Crehuet.	1	50
<i>Les arrels</i> , drama en tres actes, de Joseph Morató	2	
<i>La Cort de Lluís XIV</i> , drama histò- rich en cinch actes, de Victorià Sardou.	2	
<i>La Rondalla del Amor</i> , Trilogia, de l'Apeles Mestres.	1	
<i>Malvestat d'oriana</i> , llegenda per Jo- seph Carner	2	
<i>Les bessones</i> , quadro de comedia, den Florenci Cornet.		75
<i>Reixes enfora</i> , drama en tres actes, den Manel Folch y Torres	2	
<i>Scherzo</i> , comedia en un acte, de J. Pous y Pagés		75
<i>May se fa tard si el cor es jove</i> , comedia en tres actes de l'Avelí Artís y Balaguer	2	
<i>L'únich consol</i> , drama per R. Suriñach Senties	1	
<i>Un retrat</i> , drama escrit en Esperanto, per Nadina Kolowrat		75
<i>Fontalegría</i> , dos actes de comedia, per Pompeu Crehuet	1	50
<i>El Bon Rey Dagobert</i> comedia en qua- tre actes y en vers per Rovoire.	2	
<i>Pirenenques</i> , poesies per Joan M. ^a Guasch.	2	
<i>L'ase d'en Buridan</i> comedia en tres actes per R. de Flers y G. A. Cai- llavet.	2	
<i>Raig de sol</i> comedia en dos actes per Joan B. ^a Pagés	1	25

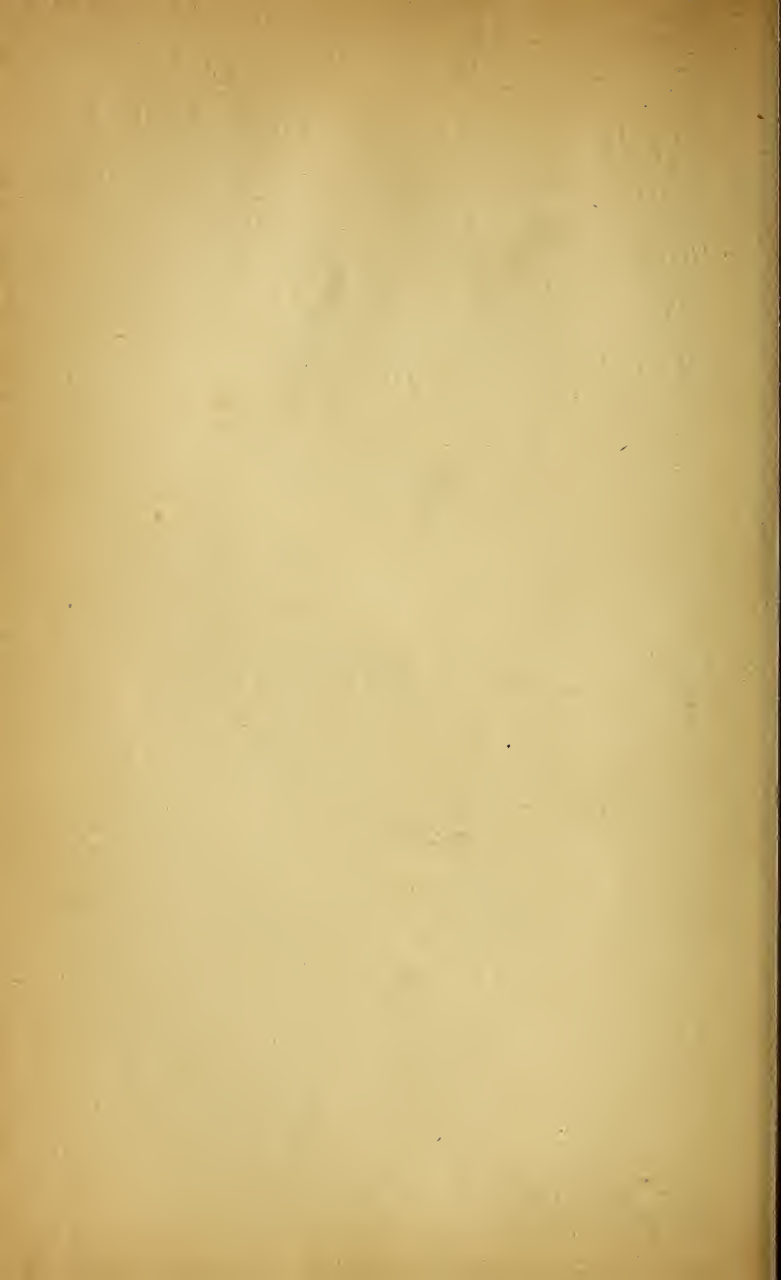
<i>El Rey</i> comedia en quatre actes per G. A. de Caillavet, R. de Flers y E. Aréne.	2
<i>Burgeseta</i> , comedia en tres actes per D. y V. Corominas Prats	2
<i>Extrems que's toquen</i> , dialech de Ma- nel Folch y Torres.	1
<i>El curandero nou</i> , sainet en un acte de Ramon Ramon y Vidales.	1
<i>El patró Pere March</i> , drama en un acte de Pompeyus Gener.	1
<i>La Verge Boja</i> , obra en quatre actes, per Enrich Bataille traducció ca- talana, de Carles Costa.	2
<i>El Teatre tal com es</i> , la hermosa Con- ferencia, per Enrich Irving	25
<i>Doncell qui cerca muller</i> , follia amo- rosa en un preludi y tres actes per Adrià Gual.	2
<i>Ombres d'amor</i> , fantasía en un acte per Joseph Burgas.. . . .	1
<i>El restaurant de la platja</i> , sainet de costums vilatanes, per R. Ramón y Vidales	1
<i>L'intrús</i> , comedia en tres actes, per Tristan Bernard traducció cata- lana, den Carles Capdevila	2
<i>Pensant, Sentint y Rient (del cap y de cor)</i> , primer volúm per Pompeu Gener	1
<i>Pensant, Sentint y Rient (humorades).</i> Volum según	1
<i>L'amor vetllà</i> , comedia en quatre actes, per G. A. de Caillavet y R. de Flers traducció catalana per Car- les Capdevila.	2

<i>Jutge y part</i> , comedia en un acte, per R. Bracco	1
<i>L'oncle Rector</i> , comedia en dos actes, per M. Folch y Torres.	1 50
<i>L'Abella perduda</i> , diàlech, pér Juli Vallmitjana	1
<i>El Corb</i> , impressió escènica en un acte, per Juli Vallmitjana	1
<i>El Somatent de Girona</i> , quadro dramàtic, en un acte y en prosa, per Ferràn Agulló y Vidal. (2. ^a edició.)	1
<i>Els idols</i> , quadro en un acte, per Carme Karr	1
<i>La malalta fingida</i> , comedia en tres actes, per Carles Goldoni.	2
<i>Educació de príncep</i> , comedia moderna en quatre actes per Maurici Donnay	2
<i>La felicitat en un recó</i> , comedia en tres actes de Herman Suderman.	2
<i>De bon tremp</i> , drama en tres actes de Manel Folch y Torres (2. ^a edició).	2
<i>Alkestis</i> , tragedia en tres actes per Eurípides	2
<i>Boca d'infern</i> , monólec, per Pompeu Creuhet	50
<i>La victoria dels Filisteus</i> , comedia en tres actes, per Henry Arthur Jonnés	2
<i>Magda</i> , drama en quatre actes, per Hermann Suderman	2
<i>Els Mentiders</i> , comedia en quatre actes, per Henry Arthur Jonnés	2
<i>En Tarregada</i> , monólec per Juli Vallmitjana	50
<i>Els Jambus</i> , diàlec, per Juli Vallmitjana	50

<i>La Xocolatereta</i> , comedia en quatre actes, per Paul Gavault, traducció catalana per Jordá y Vilaregut.	2
<i>Els Hipòcrites</i> , comedia en quatre actes, per Henry Arthur Jonnés. (2. ^a edició)	2
<i>El pare-nostre</i> , monòlec, per Apeles Mestres.	50
<i>El misteriós Jimmy Samson</i> , comedia en tres actes, per Pau Armstrong.	2
<i>L'Abim</i> , novela psicològica per el doctor D. Pere Manaut, forma un volum de 225 pàgines ricament encuadernat en rústica, amb dibuix a quatre tintes, en paper especial y cobert amb paper de seda. Son preu es.	2
<i>Elogi de la Poesia</i> , per Joan Maragall.	1
<i>Llibre d'histories</i> , per Raimont Caselles	3
<i>Total, rès</i> , comedia en un acte, per R. Campmany C. Giralt.	1
<i>L'ignoscenta</i> , tragedia en un acte, per J. Puig y Ferreter	1
<i>Amic de confiança</i> , diàlec en un acte, per A. P. Maristany	1
<i>Un home experimental</i> , monòlec per Antón Cantallops	50
<i>El perfecte amor</i> , comedia en tres actes, per Robert Bracco	2
<i>L'Enginyer nou</i> , impressió dramàtica en un acte, per Marcel Gerbidon	50
<i>Grapa de ferro</i> , cuadro dramàtic en un acte, per Jean Sartène	50
<i>Theodora</i> , drama en set actes, per Victorià Sardou.	2

<i>Els mestres contistes</i> . Volum tercer.	1
<i>La familia Rocamora</i> , drama en quatre jornades, per Pompeu Crehuet.	2
<i>Un joch de cartes o Memorialistes ab lletra menuda</i> , sainet en un acte, per Manel Folch y Torres.	75
<i>El pobre Enrich</i> , llegenda germànica en cinch actes, per Gerhart Hauptmann.	2
<i>La morta</i> , quadro dramàtich, per Pompeu Crehuet.	1
<i>L'enrenou del poble</i> , quadro de costums en un acte, per Felip Palma.	75
<i>El comensar de les coses</i> , comedia en quatre actes, per Joseph Morató	2
<i>Llibre del actor</i> , per J. Ferràn Torras.	1
<i>Flames en l'ombra</i> , drama en tres actes, per A. Butti.	2
<i>Les precioses idícules</i> , comedia en un acte, per Molière.	1
<i>Drama d'humils</i> , un acte, per J. Puig y Ferrer.	1
<i>Nit de neu</i> , drama en un acte, per Robert Bracco.	1
<i>Pèl de Panotxa</i> , obra en un acte, per Jules Renard	1
<i>L'Agricultor de Xicago</i> , comedia en dos actes, per Gabriel Timmory	1 50
<i>Gaziel</i> , poema líric dramàtich en un acte, per Apeles Mestres.	1
<i>Les angunies del Repòs</i> , comedia en tres actes, per Joseph Morató.	2
<i>Edip Rey</i> , tragedia de Sofòcles.	1
<i>El malalt imaginari</i> , comedia en tres actes, de Molière	2

<i>Far malehit</i> , per Paul Antier y Paul Cloquemin	50
<i>L'Article 330</i> , comedia en un acte, per Jordi Consteline	
<i>Nora</i> , comedia dramàtica en tres ac- tes, per E. Ibrem	
<i>El guarda-via</i> , diàlec dramàtic en un acte, per Andreu Camps y Sala	50
<i>¡Miseria!</i> , diàlec dramàtic en un acte y en prosa, per Pere Manant	50

UNA PESETA